

Kussleri vid korsvägar.

Vid korsvägar var det alltid kusslerien förr,
o. mycket var det som inte människor såg, som
djuren märkte. Strax härintill var det en dräng,
som var ute o. körde, o. det stod inte till att få
håsten förbi en korsväg. Då kom han bort till
mig o. bad mig hjälpa honom, o. jag tog av häs-
ten betelet o. lät en stiga över det; sedan satte jag
jag på honom betelet o. då gick han.

Kussleri
vid kors-
vägar.

Småland
Västtra
Vingstad
1931

3045

Vik d. Johansen
Nils O. Andersson
Född 1860 i Vingstad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

'Segerhuva!'

'Segerhuva!'

Såna, som var födda med segerhuva, skulle kunna släcka eld, om de bara gick omkring. Det var föterhinnen, som satt på huvudet, som de skulle ta' vara på o. torka o. förvara sen. En som heter Eskentörn i Svernum socken var född med segerhuva, o. en gång, när det brann i en säg träs i socknen, för de efter honom, o. han gick omkring sägen också, men det brann lika bra för det.

Men det var, så' han, för att han inte hade huva på sig. Se det måste de ha, om det ska göras verkan.

3045

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

'Synska' personer.

Personer som ska kunna se mer än
andra människor, de ska va' födda på en
torsdag.

Synska
personer.

Farsel vid bröllop.

När brudgummen kom till bröllopsgårdens
tog de väike. Fick bruden först se bronn,
blev det hon som tog väldet i familjen, var
det han som först fick se henn, blev han
den rådandes.

Farsel vid
bröllop.

Skatten i Koppardammen.

På hovens ägor ligger en damm, Koppardammen kallar de henne. När munkarna bodde i Nydala, gånge de en Kopparkista med pengor där. Se de hade en lång underjordisk gång från Nydala s. hit, somliga påstod, att hvar skan gå ända från Linn Dolby i Skultsjö socken

I två gånger, har jag hört, att de har försökt ta opp kistan - det skall göras med tvillingstuntar, s. så måste de va' tysta, till de har fått opp den ordentligt.

Första gången hade de henne på Kauterum då fick de se, att det braun i Lundby, s. då sprang de ifrån kistan o. släppte ner henne. Men när de kom till Lundby, var

Skatten i
Koppardammen.

/fortf./

3045

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

då ingen eld, s. så var det förgjort för den gången.

Andra gången var de hunna nästan lika långt, men då kom där en stor svart hund s. sprang precis in till s. det lyfte av kare elden i gapet på honom. Då blev de så rädda så de släppte kistan s. sprang. Sen tror jag inte de har försökt få upp henne.

LundbyhusLundbyhus.

I Lundby skog ligger en anhopning av kolosala stamblock uppe på en låg ^{ås} ~~ö~~; en försvärs-synpunkt är stället väl skyddat, på grund av sitt avlägsna läge o. sin svårillgänglighet. Stora saukvankar, bevarade med skog omgärdet, o. från höjdsplatan kan man med stor framgång tra försvarat sig även mot en till antalet överlägsen fiende. Stället kallas Lundbyhus.)

Uppre i 'Lundbyhus' fiddes sig Lundbya / (d. v. s. Lundbyborna) / mot dansken, när han gick här igenom. De tog med sig sina pengar o. kreatur o. sänt o. var där, medan dansken gick förbi.

Ute på Lundby gården stog ett stort slag mellan danskar o. svenskar, o. sen begro de

/forts./

den här runt omkring. Var det några höv-
dingar, reste de stenen över den, o. det har fun-
nits på många ställen, fast de nu är vertag-
na.

/Det åsyftade är ett gravfält från järnåldern
o. en del bautastenan, som em. vertagits o. au-
vänts till trummor över bäcken o. äar./

8

Altarstenen vid Slättsjön.Altarstenen
v. Slättsjön.

/ Vid v. stranden av Slättsjön ligger delvis ovan,
delvis under vattenytan en svagt sluttande hund-
häll - mot öster. flera små skålformiga fördjup-
ningar märkes i den, men svårt är att avgöra
hurvida de är 'älvsöarnas' eller ej, då stenen på-
verkas av vattnet ständigt!

Altaret eller Altarstenen kallar de den
store stenen på Lundby ågos nere i Slättsjön.
Om det skall ha varit, för att de har affrat
där, vet jag inte. Men det ska' va' grymt djupt
utaför, s. då ska' de gamla kyrkklockorna
i Vitzted' va' säkta.

3045

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

Bot mot gulsjuka.

Gulsjuka botade de på många sätt, men ett, som var bra, var att skjuta en gulsjuka o. äta upp ett par fjädrar av den.

Bot mot
gulsjuka.

Harmynthet, fallandesjuka, våldsmärken
o. födelsemärken

Skaktade de för, var det falligt, om ett fun-
timmer, som gick med barn, kom förbi o. fick
se djuret ligga i dödsryckningarna, då blev
barnet fallandesjukt. Var det i t. ex. den 35. te
veckan blev 'barnet' fallandesjukt, när det blev
35-år. Runda upp till 40 år är det risk för fal-
landesjuka, sen får ingen den - det motsvarar
de 40 veckor, som barnet är foster.

Hadde de varit ute o. jagat hare, o. det
var ett funttimmer med barn i deras hus,
högg de av huvudet, för att inte hon skulle
se ett barhuvud. Då blev barna harmynta.
Det en vet jag mer i Orngård, som var ute o.
plockade bär, o. hon fick se en hare skut

Skriv endast på denna sida!

/forts./

Harmynthet
fallandesjuka
våldsmär-
ken o. födelse-
märken.

ta opp i tinnu sig, o. hon blev rådd förstess.
När hon såu födde barnet, hon bar på, var det
så hammynt, så det knappt fick tinnu sig nä-
ring.

Likasa var det farligt, om en säie kvinna
fick se en buskakniv, som satt i en kuggkubbe
eller en äjkekrok, som stog i åkern. - då blev
barnet också hammynt.

Farligt var det, om ett säit funtimmer
fick se videld, då fick barnet 'videldsmå-
ken', röda fläckar på kroppen.

Det var en, som stog o. bakte vid spisen,
o. det var en stor öppen, gammeldags-spis.
Då slog lågen opp, o. det tog eld i soten i pipan,
o. som hon tittade opp i pipan, ströks hon sig i
vidan med handen, o. pojken, hon fick, år köd

/forts./

på hela sidan.

Fick modern se en källa, o. hon kom i
beröring med henne, fick barnet små ludna
fläckar på det stället, där rätten hade rott
~~en~~ vid modern.

Dopvattnets användning.

Dopvattnet tog de vara på förr, o. det gör de än i dag på sina ställen. Sen kastar de ut det i en krukbåskruke, för att barna ska'ja lockigt här.

Dopvattnets
Användning.

Daggormar.

'Daggormar' kände de ett slags långa ormar, som bestog av en massa 'frat'. En så'n orm uppstog, om en liten grov mer en orm, som en slagit ihjäl.

Om en köide vid en daggorm med handen eller så, kultrade dranden.

Daggormar.